

POSTANOWIENIE

Dnia 2 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Igor Zgoliński

SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie **J. J.**

skazanego z art. 252 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 2 sierpnia 2023 r.,

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 19 kwietnia 2023 r., sygn. akt IV KO 5/23

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Najwyższy, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., odmówił J. J. przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z 27 września 2018 r., sygn. akt II AKa 303/18, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w G. z 30 kwietnia 2018 r., sygn. akt V K 148/17, którym został on skazany na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, wobec jego oczywistej bezzasadności.

Na to postanowienie zażalenie złożył skazany, który nie zgodził się z jego treścią i zarzucił, iż postanowienie to zostało wydane wbrew obowiązującym przepisom oraz Konstytucji RP.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k., sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 (adwokata, radcę prawnego, radcę Prokuraturii Generalnej RP) bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Przewidziana w tym przepisie możliwość odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania będzie mieć miejsce zarówno w sytuacji, w której wniosek pochodzi od strony postępowania, w tym skazanego, który sporządził go bez zachowania wymogów z art. 545 § 2 k.p.k., lecz żaden z podniesionych w jego treści powodów, nie mieści się w katalogu przesłanek z art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k., jak również wówczas, gdy jego autor w ogóle nie wskazał żadnej z okoliczności warunkującej wniosek o wznowienie, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Trafnie zatem ustalił Sąd Najwyższy w zaskarżonym postanowieniu, że wniosek skazanego, poza oczekiwaniem na wyznaczenie obrońcy z urzędu i postulatem przeprowadzenia kolejnej globalnej kontroli odwoławczej wydanych wobec niego orzeczeń, pozbawiony został argumentów mieszczących się w katalogu przesłanek wznowienia z Rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego.

Wskazać także należy, że postępowanie wznowieniowe nie służy ponownej weryfikacji dowodów, ustaleń faktycznych czy ocen prawnych, które przeprowadzono w zwykłym toku instancji. Uruchomienie tego nadzwyczajnego środka może mieć bowiem jedynie miejsce w sytuacji wskazania – przez autora wniosku - konkretnych i poddających się weryfikacji faktów oraz dowodów potwierdzających, że dotychczasowe rozstrzygnięcie było wadliwe, doszło do niesłusznego skazania, co dopiero uzasadnia ponowione postępowania.

Takich argumentów nie zawiera natomiast wniosek J. J., gdyż brak w nim jakichkolwiek racjonalnych podstaw do merytorycznego badania warunków wznowienia, co musiało skutkować odmową jego przyjęcia z pominięciem właśnie procedury uzupełnienia jego braków formalnych, w tym przede wszystkim wyznaczania obrońcy z urzędu.

Skarżący w zażaleniu nie przedstawił żadnych racjonalnych argumentów mogących skutecznie podważyć rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego, a nie są nimi z pewnością bezpodstawne zarzuty pod adresem orzekającego w tej sprawie sędziego.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji niniejszego postanowienia.

[as]

(EF)